

vannid wågga pahhafs, ja hakaasid Mo-
fesse peâle fâima, ja temmaga wågga riid-
lema, et ta neid Egypfussest olli wâljato-
nud, et nemmad hovis omma Lastega ja
Lojustega senna fuiwa Mômme piddid Jan-
nusse surrema.

S. 504. Moies hûdis Zehoma pole, ja
Zehoma kâskis sedda wôtta monned Rah-
ma Wannemattest, ja nedega miina
Orebi Mâe jure, ja wasto Rîwî Kaljo-
loma omma Kepiga, misga temma E-
gyptusse (S. 438) ja punnajé Merre jures
(S. 484.) keile need Immeteud olli reinud;
süs piddi seâlt Bet ful ja rohfeste wâlja-
tulema. Moses lâks ja teggi sedda Rahs-
ma Wannematte nâhhes, ja se Kaijo an-
dis ennast lôhki, ja Bessi hakkaas seâlt seest
kui üks Jôggi joosma, et Innumeste ja
Loustele juu ful sat.

S. 505. Ja Moses vanni selle Paika
Nimmi Massa ja Meriba, se on Rîusa-
missse

misse ja No Palk, fest. et Rahwas sea-
temmaga ollid rielnud, ja ürtelnud: Or
Jehowa fa meie seas ehk mitte?

S. 506. Ja Amaleki Rahwas, kes Esav
vi ühhe Poja. Poja Sugumossa ollid
(S. 159), ja Israeli Rahwa Teest kaugele
ful förmale jäid (S. 474); need tullid om-
ma Elamisse Paigast. Poja poest, sure
Merre poolt árest wâlja. Israeli Rahwa
wasto sôddima, kui nemmad Rewidimis
Lagris ollid (S. 103.). Se olli jâlle üks
Eoggematta Assi ja Chmatus.

S. 507. Aaga Moses lotis Zehoma ped-
le kes neid Barab Râest olli árrapeâstuud.
Ja temma kutsus ühte Meest, Josua Nîm-
mii, Eroraâmi Suguarrust, ja kâskis ted-
da wallitseda Mehhi Rahwa seast, ja miñ-
na sôddima Amaleki Rahwa wasto. Ja
Moses, ja temma Bend A ron! ja veel
üks Mees, Ur Nîmimi piddid minnema
ühhe kôrge Mâefingo Otsa, sedda Sôdda
watama.

S. 508.